

TITVLVS LXXIX

cla conijcite: castigate patres. **N**e feratis uestrū decus deturpare: nō odio (ita me dii adiuuent) in hoīem: sed pietate in nostrā moueor religionē: & in uos obseruātia singulari. **Ex Mediolano. vij. Idus Quintilis.**

Synonyma in aliquē irritatiua.

Hic ut est pessimus: sic abs te reijciendus.

Euitanda est tibi penitus huius amicitia: qui ab omni abhorret laude.

Ut nihil huic est cū uirtute coniunctū: sic abs te sit disiunctissimus.

Adbibe omnem operam: ut nullum huic imundissimo sit tecum contubernium.

Fac ut hūc nebulonē æque ac teterrimā effugias pestē.

Tanta hic est sorde: ut in quā domū conuenerit: eā sordidissimā effici posse putem.

Hic nō modo malus est: sed inimicissimus tibi.

Ab huius tibi familiaritate cauendū iccirco plurimū duco: quia & sceleratissim⁹ est: & tibi futurus perniciosissimus.

Nulli cum hoc cōmertū fuit: quem nō deceperit: non fellerit: nō fraudarit.

Cuius hic familiaritate functus est: quē non cōfecerit deum incōmodis plurimis.

Omnes qui huius sunt usi cōsuetudine: tandē i incredibiles molestias inciderūt.

Tam est hic domi forisq; uitā dus q̄ lues quādā exitiosa.

Ut in bono tiro periculosum est nihil: ita in hoc nihil sine summo discrimine.

Tam hunc detestandum esse reor q̄ monstrū omnibus est terribile.

Titulus. lxxix.

Inuitatoria ad cōmunē læticiā familiaris.

Cū meditatiōes hic assidue fiant militares: hastisq; ludæ: saltē: canat: cupim⁹ maximopere: ut & tu adsis: cū amicorū (ut inquit **Plato**) debeant esse cuncta cōia. Inuitamus te **Plato** igitur ad hāc nuptiarum læticiam. **D**ucturi enim uxorem

kalendis Aprilibus ea param⁹ oia: quæ læticiã nuptialem exprimãt. Qd̄q; antebac raro cõtigít cuiq; oratorẽ habemus tã disertũ: ut nõ tã laudare hũc meritis possimus uerbis q̄ admirari. Est hõ rarus: imo quidẽ hodie solus. Hoc quoq; te lætiorẽ efficiet atq; iucundiorẽ: quẽ scio tali uiro plurimũ delectari posse. Qobrẽ fac ut q̄primũ ad nos eas hui⁹ læticiæ cõmunis causa. Ex M^o. vj. Idus Quintilis.

Inuitatoria ad cõem læticiã familiarissima.

Cũ postridie hui⁹ diei natale meũ celebri sim læticia celebraturus: existimo fore mihi diẽ multo iucundiorẽ: si præsentẽ & te uidero. Quid em̄ mihi sine te fuit unq̄ iucũdissimũ: q̄uis esset omi exultatione cumulãtũ? Tu em̄ es animæ pars meæ: corculũ meũ: uita mea. Itaq; te facio ad hãc cõmunẽ læticiã inuitãtũ: cupioq; ut ubi primũ hãc plegeris epistolã: cõtinuo te huc transferas: ubi & lætabimur: & de multis cõmentabimur. Ex M^o. v. Idus Quintilis.

Inuitatoria ad cõem læticiã grauis.

Xenophon Regũ Perfarũ institutũ fuisse phibet Xenophon socraticus ille: ut ad cõem læticiã p epistolas amicos inuitarent. Hic mos ad græcos in Europam traductus est: ut olympiãdibus ludis: & megalesijs: & apollinaribus: qui ad cõem læticiã fuerãt inuẽti singuli: ex omi græcia inuitarent: alij ad currendũ ad stadiũ: alij ad saltandum: alij ad luctandũ: alij ad uidendũ læticiæq; seruiedũ. Per eã inuitationẽ doluit **Minos** Angrogeũ sibi filiũ interemptũ. Idem mos ad primos urbis Romanæ cõditores statim relat⁹ est: si recte cõsidere: qua uia & opportunitate raptæ sint sabinæ: nõ qa nõ putẽ maximũ perfidie genus sibi fidentẽ pdere quẽq; Sed quia sic pbent ad cõmunẽ læticiã semp eos inuitatos esse: qui sunt lætãtibus inuitãtibuscq; ullo cõiuncti propinquitatis genere. Eo frãtus rerũ exẽplo: nec turpe cõsẽns illoꝝ imitari uestigia: quos ois est ætas semper admirata: nunc te ad cõem inuito læticiã: quã ego celebrẽ iccirco facio: qm̄ qui princeps nobis ualitudinarius diutius fuerat hic optime nunc habet. Ad hãc autẽ qui præerat Medio

TITVLVS LXXIX

lanensi noſtrorū religioſorum monaſterio: uir omni ſce-
 lere cumulatus: is eiectus eſt a principe: miſſuſq; in tene-
 bras exteriores: ut illo utar euangelico. **N**ā ubi diuti⁹ ſuæ **C**hriftus.
 latuerūt fraudeſ: tandē detectæ ſūt poenæſq; p̄ criminib⁹
 luit: ut non modo fama patiatur: ſed ære omniq; fortuna:
 quā indigne ac inique occupabat: priuata in uincula con-
 iectus nunq̄ ſit liberādus. **H**æc ut cūctis debet eſſe noſtris
 cōmunis læticia: tum præcipue nobis: quibus fuit is acer-
 biſſimus aduerſarius: quoſq; omni eſt ſemp odio infecta-
 tus. **Q** autē obſuerit ordinī religioniq; uniuerſæ: quīſ eſt:
 qui neſciat? **A**t in eum id tandē cognitum eſt qđ **V**alerius **V**alerius
 eſt complexus: **L**ento em̄ gradu ad uindictam ſui diuina **maximus**
 procedit ira: tarditatēq; ſupplicij grauitate cōpenſat. **V**e-
 rum de principis bona ualitudine cur non magis magiſq;
 lætemur qui aſylū eſt bonorū oīm? **H**uius tanta eſt uirt⁹:
 hūanitas: pbitas: ſapiētia: ut qui hunc non amet: nō colat:
 nō uenereſ: feræ ſit potius q̄ homiſ ſiliſ. **P**ublica erāt om-
 niū p̄ huius ualitudine uota: ſupplicationeſ: ſacrificia. **P**ri-
 uata autē ubiq; preceſ: ut cōualeſceret. **T**andē nō arduiuit
 noſ ſolū deus optimus: maxim⁹: ſed exaudiuit ut nō ora-
 uerim⁹ modo: ſed a ſupis huius ualitudinē exorauerim⁹.
Læticia hic publica celebraſ: cui cum te intereſſe plurimū
 cupiam⁹: uolum⁹ te hiſce litteriſ inuiratū: ut kalēdiſ hic ſiſ
 Maijſ. **E**x **M**ſo. iij. **I**duſ **Q**uintiliſ.

Synonyma inuitatoria ad cōmunē læticiā.

Accede buc interfuturus læticiæ cōmunī.

Fiunt hic publica læticiæ cōmunis gratia uota: quibus ut
 interſiſ cupio.

Ego te ad hanc noſtrā inuito cōmunē læticiā.

Cum non neſciam: eſſe tibi cōmunē hanc noſtram læticiā
 cognitā: in hanc te inuito.

Velim te inuitatū eſſe in hanc noſtræ cōmunis læticiæ ce-
 lebritatem.

Cū ſim⁹ pro noſtro natali cōmunē celebraturi læticiam
 inuitamus te pariter ut buc eaſ.

Fac ut ad p̄ximas kalendas in hac urbe sis nobiscū: ut cōi
læticiæ nostræ seruiamus.

Nisi te q̄primū in banc nostrā cōmunē læticiā cōferas: nō
arbitramur res nobis iucundas easdem tibi fieri.

Veni cōtinuo in banc cōmunē læticiā inuitatus.

Ne differas tuū in hāc cōmunē læticiā ad nos aduentū.

Si cōmunis es læticiæ nostræ particeps: inuitatus accede
ad nos propere.

Nihil sit moræ: quo min⁹ hoc statim p̄ficiscare cōilæticiæ
nostræq; interfuturus iucūditati.

¶ Titulus. lxxx.

Sirenes ¶ **M**oralis uoluptatū damnatiua familiaris.
Iure **S**irenes poetæ fingūt solitas in pelago tā amene can-
tare: ut eas audiētes nihilq; curātes aliud: facillime merge-
rent. **N**ā ea sunt illecebræ sensuumq; uoluptates: quibus
seducti uiri uirtutis relinquunt præmia. **N**ā & tu uir omni
laude cumulat⁹ ante hac studijs bonarū artiū dicatissim⁹:
nūc in eā cōcidisti uoluptatū sordē: ut merito in sirenū in-
cidisse fabulā dici queas. **Q**uare si me audis: & si te nō odi-
sti penitus: execrare luem istā: ac ueluti pestilentē morbū
effuge titillantis sensus cupiditatē atq; pruritū: ne deserta
uirtutis maiestate: deniq; acerbissime lugeas. **Ex Medio,**
lano. iij. Idus Quintilis.

¶ **M**oralis uoluptatū dānatiua familiarissima.
Tamdiu lugebis atq; macerabere: q̄diu inter istas luxuriæ
uerfabere sordes. **Q**uid em̄ fœdius: aut ægrius q̄ turpissi-
mis seruire dñis: uoluptatibus inq; ipsis ac animi perturba-
tionibus: Id ut est turpissimū ad famā: sic ad uitā oēm peri-
culosissimū. **N**am & ualitudines malæ singulæ nascunt̄ ex
incōtinētia: & qui ad fœlicitatē callis ducit: hui⁹ pdiē præ-
uaricatiōe: cui quotiēs te negaueris: totiēs tuæ uitæ cōsu-
les atq; famæ. **Ex Mlō pridie Idus Quintilis.**

¶ **M**oralis uoluptatū damnatiua grauis.
Vt inuitarent̄ ad cōem læticiā finitimi cūcti: fuit uetustissi-
Lycurgus mū **Lacedæmonioꝝ** institutū a **Lycurgo**: q̄ cū uideret ur-

bē pre d
talibus t
ciuitatis
ad bon
interf
Aiaz
aut ali
pazis d
cū pl
more b
dilat
taur
cōmon
ulq; d
bonar
sunt ab
rebo
ticiū
nihil
occur
in is
uocoo
uolupt
tudine
lætici
possum
cit. All
millim
nō seq
incest
supelst
mercat
bemas
pim⁹ me
nleq; quo